

Månedens salme – November 899 – Du lagde livstid i min krop

Tekst: Iben Krogsdal, 2015 / Melodi: Bent Fabricius-Bjerre, 2015

Iben Krogsdal beretter selv om ideen bag salmen: "Jeg har skrevet salmen under inspiration fra den gamle ABC-vise, som handler om livets gang fra fødsel til død. Jeg har en særlig forkærlighed for tekster med et tydeligt kronologisk forløb og har skrevet denne salme op som et tilbageblik over et levet liv: en tilbageblikssalme, en livstidssalme, en gå-hjem-salme eller en tak for livet trods alt-salme".

Iben har ladet tonen i salmen være taknemmelig, og hun tænkte på sætningen "Du får ret og jeg får fred", som mellem mennesker bliver brugt lidt underfundigt opgivende i en diskussion – men som nu bliver til en smuk og fredfyldt sætning, hvis man siger den i datid og lidt andægtigt og til Gud – måske som et farvelsuk eller en udånding eller en stille tak: "Du fik ret – og jeg fik fred".

Salmen henvender sig til Gud. Gud har givet os livet og gjort os til sine børn. Derefter kommer der et tilbageblik på ungdomstiden, hvor man flytter hjemmefra (måske både geografisk og i forhold til Gud).

Erfaringen af, at "Sorrige og glæde de vandre til hobe" bliver udtrykt i et enkelt og hverdagsagtigt dansk: "tiden gik med sorg og sang".

Der var glade tider, hvor fællesskabet med andre kaldte på taknemmeligheden og det er jo værd at huske.

Salmen slutter med bønnen til Gud "Du kære Gud". Som i Fadervor beder vi også her "ske din vilje". Vi beder om, at Gud må lyse på os på vejen hjem.

Melodien er på én gang vemodig og glædesfyldt.

1. Du lagde livstid i min krop
du kaldte mine kære frem
du sagde: Her er mine børn.
Det husker jeg på vejen hjem

2. At åbne verden skridt for skridt
at flytte ud og komme frem
at stå som ung på verdens kant.
Det husker jeg på vejen hjem

3. De store muligheds tid
at danse lige ind i dem
de børn jeg fik og ikke fik.
Dem husker jeg på vejen hjem

4. Og tiden gik med sorg og sang
og årene skrev knæfald frem
i aftensolen stod mit navn.
Det husker jeg på vejen hjem

5. Og tog jeg fejl og faldt jeg hårdt
og førte jeg mig solklart frem
så sank jeg altid i din hånd.
Det husker jeg på vejen hjem

6. Og dagene der steg af tak
og åndedrag og alle dem
der gik med mig en tid et sted.
Dem husker jeg på vejen hjem

7. Du kære Gud, din vilje ske
forson mig mildt med alle dem
der kom og gik. Det liv jeg fik.
Og lys for os på vejen hjem